

Friday, October 1. 2010

Det naturliga Manifestet

skrivet 1943 i Sverige, under andra världskriget
av Knut Nilsson, min farfar.

Den nuvarande världsåskådningen är fotad på det Kommunistiska eller de materialistiska Manifestet i alla dess variationer. Det vill säga samhällets industrialisering, organisering och centralisering, företagens och böndernas likvidering och ersättande med tjänstemän och lönearbetare. Denna den materialistiska grundåskådningsläran bär i sig själv fröet till sin egen undergång. Liksom inga träd växer in i himmelen och inga backar bära evigt uppför faller denna konstlade konstruktion samman liksom kulturen före denna, som kommit och gått genom årtusenden. Det är endast det långsammare eller hastigare tempot som blir av intresse.

Om vi betänka t ex det nu pågående världskriget, där till sist inga segrare eller besegrade finnas utan endast kommer att finnas överlevande och döda är detta endast en naturlig konsekvens av den sk vetenskapliga materialismen. Hur länge detta krig skall vara, vet ingen, men en sak kunna vi redan vara övertygade om; att om några rester överhuvudtaget återstår vid dess slut, det endast uppstår en vapenvila. Hur lång denna blir är beroende av några personligheters förmåga att under längre eller kortare tid avvärja det slutliga sammanbrottet. Dess öde är oundvikligt, därför att denna konstlade konstruktion vilar på en lögn, läran om industrins hegenomi över jordbruket, dvs drivhusväxtens makt och bestämmanderätt över naturväxten eller det konstlade samhällets diktatur över det naturliga och alla individer efter samma mall.

Dess yttersta konsekvenser kan varje människa nu vara vittne till, när den tekniska triumfen består i att bygga och handhava de effektivaste förstörelsemedel, se där en av denna maktläras yttersta konsekvenser, parad med det lika stora andliga förfallet. Denna materialistiska kultur har varit inställd på, att på kortast möjliga tid förvandla alla naturliga värden i pengar, värden som kommande generationer skulle levat och fröjdas av under årtusenden. Ett infernaliskt letande efter och en ständig strid på liv och död om nya kol-, olje- och malmfält har bedrivits för att på kortast möjliga tid utpumpa desamma, skogarna skövlas och den naturliga fruktbarheten i jorden utsuges och göres steril med konstlade medel. Se expempel på de förut fruktbara amerikanska prärierna, som nu äro sandöknar, utplundrade av ett sjukligt penningbegär. Eller se på vårt eget Weibullsholm, där stora förut fruktbara jordars naturliga reaktion, utsugits genom den materialistiska agronomvetenskapens konstlade retningsmedel. Den naturliga växtnäringen, som genom skördarna fraktats in till städerna, de stora mänskliga drivhusen, förbrukas och genom de moderna rörledningarna spolats i havet eller floderna, påskynda denna onaturliga process. Eller se på våra husdjur hur deras naturliga motståndskraft undergrävs med konstlade fodermedel och falsk drivhustillvaro. Tuberkulos, smittsamma kastningar, mul- och klövsjuka, mjältbrand etc äro några av dess följdverkningar.

Människan utplundrar genom sin så kallade vetenskap de fysiska funktionerna hos våra husdjur, allt för att tillfredsställa den nu levande generationens materialistiska njutningslystnad; eller betrakta huru hennes högfärdiga maskinkultur är i färd med att förinta alla värden i haven. Också detta på kortaste tid. Valen, denna havens storvilt är snart en saga blott. Tekniken, med sina moderna maskiner och vapen har här begått ett av sina skymfligaste brott. Laxen, som förr stod tjock som gröt i älvarna under lektiden eller havsfisken, som stod i omätliga stim helt intill kusten när människan fångade på ett naturligt sätt, äro båda på väg att förintas. När giftiga syror släpptes i älvarna, när ångtrålar och de moderna motorbåtarnas snörpnot få gjort sitt, är denna för människan så härliga livskälla om några generationer ett zoologiskt minne blott. Hur är det med människan själv, äro dessa människor från storstädernas kollektiva drivhusluft, desamma som en gång deras fäder i naturens sköte? Den materialistiska njutningslystnaden, penningjaget och en onaturlig diet har utplundrat deras andliga och fysiska motståndskraft, de ha levat i en falsk skenvärld. Under jakten efter lyckan ha de endast uppnått nervösa och förtidigt förbrända kroppar, liksom en evig malström förtär denna onaturliga lära sina egna offer.

En tid skall komma, när människorna skola vrida sig i vända och ropa efter ett stöd och rättesnöre att vandra vidare efter. Då finns det en stor läkare, som är villig sluta alla i sin famn. De som icke förakta hans namn, Naturens Eviga Gudomliga Kraftkälla, skall då åter samla sina förpinade mänskliga rester i sitt sköte. När människan lever i harmoni med naturens eviga lagar är hon alltid lycklig. När hon börjar studera naturens stora under, inser hon sin egen begränsning, alla hennes forna medicinmän kunde inte en gång förklara eller skapa det oskyldigaste strå på marken. Människan får aldrig glömma att hon bara är ett stycke jord och inget annat än en produkt av markens gröda. [Leif Erlingsson: Här anmäler jag avvikande uppfattning. Vi är mycket, mycket mer än det. / 2009-10-10.]

Motsatsen till det kommunistiska eller det konstlade manifestet som alla medvetet eller omedvetet omfattar är det naturliga manifestet. Jag är klart medveten om att detta nya manifest skall framkalla en våldsam reaktion därför att det är sanning. Det betyder ju att allt som förut betraktats som det största av mänsklig framåtanda inte skall äga något bestående värde. Men detta är inget annat än en naturlag, den lag som säger att Du uppnår motsatsen av vad Du eftersträvar när det Du eftersträvar står i strid mot naturlagarna.

När människan släpper den konstlade världen och glider över i den naturliga, uppstå nya etiska värden, den gamla Hellenska skönhetsläran kommer då tillbaka i ett förklarat ljus. Den onaturliga konsten ersättes med den naturliga. Hatläran försvinner, de sterila Dogmernas ritualreligion utbytes med den levande kärleksläran. Den onaturliga mara som hållit människan fången släpper sitt grepp. Andligt och fysiskt, starkare och skönare, mänskliga individer och kulturer kommer att växa på den fallnas ruiner.

Detta manifest är tillägnat den svenska landsbygdsungdomen, som är i avsaknad av en ideologi. I sin strävan att finna en bärig grund för sina studier och skänka den självförtroende i umgänget med den marxistiskt skolade industriarbetarungdomen, bör den lägga på minnet att den nu har en starkare och bättre idé än dem.

Tidigare publicerad på leiferlingssonsartiklar.lege.net

Inlagd av Leif Erlingsson i Civilisationskritik, Attarparn kl 18:15